

ترجمه متن درس هفتم و توضیح نکته های آن

﴿الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾

خدای بخشاینده، قرآن را آموزش داد، انسان را آفرید، سخن گفتن را به او آموخت.

الرَّحْمَنُ: مبتدا / عَلَّمَ: خبر (فعل = جمله فعلیه) / عَلَّمَ: فعل ماضی، مفرد مذکر غائب (سوم شخص مفرد)، معلوم، ثلاثی مزید بر وزن فَعَّلَ / عَلَّمَ يُعَلِّمُ عَلَّمَ تَعْلِيمًا / عَلَّمَ = فَهَمَّ، فَهَّهَ / دَقَّتْ کنید: عَلَّمَ: یاد داد اما تَعَلَّمَ: یاد گرفت / القرآن: مفعول / خَلَقَ: فعل ماضی، مفرد مذکر غائب، معلوم، ثلاثی مجرد / خَلَقَ: خبر دوم / الْإِنْسَانَ: مفعول / عَلَّمَ: مانند قبل و خبر سوم / هُ: مفعول / الْبَيَانَ: مفعول دوم

تأثير اللغة الفارسية على اللغة العربية

تأثير زبان فارسی بر زبان عربی

تأثير = نفوذ / تأثير بوزن تفعیل / أثر يُؤثرُ أثرٌ تأثيراً / اللغة: مضاف إليه / الفارسية: صفت / على اللغة: جار ومجرور / العربية: صفت المفرادات الفارسية دخلت اللغة العربية منذ العصر الجاهلي، واژه های فارسی از عصر جاهلی وارد زبان عربی شدند، المفرادات: مبتدا / المفردات = الكلمات / المفردات: اسم مفعول، جمع مؤنث سالم مفردش المفرد / أفردة يُفردُ أفراداً / الفارسية: صفت / دخلت: خبر (فعل = جمله فعلیه) / دخل # خرج / دخلت فعل ماضی، مفرد مؤنث غائب (للغائب)، معلوم، ثلاثی مجرد دخل يدخل أدخل دخولاً / اللغة: مفعول / العربية: صفت / منذ: حرف جر نمی خوانیم / العصر: مجرور به حرف جر / عصر جمعش عصور / العصر: الزمن يُنسبُ إلى ملك أو دولة أو صفة / الجاهلي: صفت / العصر الجاهلي: المرحلة التاريخية ما قبل الإسلام فقد نقلت إلى العربية ألفاظ فارسية كثيرة بسبب التجارة ودخول الإيرانيين في العراق واليمن، و الفاظ فارسی بسیاری به علت تجارت و ورود ایرانیان به عراق و یمن منتقل شده است،

ف: پس، و / قد + ماضی * ماضی نقلی / نقلت: فعل ماضی، مجهول، مفرد مؤنث غائب (للغائب)، ثلاثی مجرد / نقل ينقل نقلًا قد نقلت: منتقل شده است / معلوم أن قد نقلت: منتقل کرده است / نقل جاکرد اما انتقل: منتقل شد، جابه جاشد، نقل: جابه جا شد / دقت کنید فعل ماضی مجهول در فارسی به صورت «شد» و مضارع مجهول «می شود» ترجمه می شود اما هر فعلی که به صورت «شد» یا «می شود» ترجمه شده است مجهول نیست باید به ظاهر کلمه و حرکت هایش توجه کنید، انتقل: منتقل شد فعل ماضی معلوم و ناگذر «لازم» است که مفعول ندارد اما نقل: منتقل شد ماضی مجهول و گذرا «متعدی» است و فعل مجهول از فعل متعدی ساخته می شود و از فعل لازم فعل مجهول ساخته نمی شود / إلى العربية: جار ومجرور / ألفاظ مفردش لفظاً / ألفاظ نقش آن نائب فاعل است ما نمی خوانیم چون در فعل مجهول فاعل محذوف است و مفعول جانشین فاعل شده به آن نائب فاعل می گویند / فارسية: صفت / كثيرة: صفت / بسبب: جار و مجرور / التجارة: مضاف إليه / دخول: معطوف نمی خوانیم / الإيرانيين: مضاف إليه الإيرانيين: معرفه به ال / في العراق: جار و مجرور / العراق: مجرور به حرف جر / العراق: معرفه به علم / به حرکت حرف «ع» در العراق دقت کنید و آن را «العراق» نخوانید، غلط است / اليمن: معرفه به علم

وكانت تلك المفردات ترتبط ببعض البضائع التي ما كانت عند العرب كالمسك والديباج.

وآن واژه ها به بعضی از کالاهایی ارتباط داشت که عربها نداشتند مانند مُسک و ابریشم.

كانت: فعل ماضی، مفرد مؤنث غائب، ثلاثی مجرد / دقت کنید به فعل كان (بود) و چند فعل دیگر مانند صار (شد)، کيس (نیست)، أصبح (شد) فعل ناقصه می گویند/ به این دو جمله توجه کنید: كان الجوّ بارداً، قرأ الطالبُ درسه. در جمله اول فعل آن ناقصه است

ولی در جمله دوم فعل آن کامله چون فاعل و مفعول دارد ولی فعل جمله اول فاعل و مفعول ندارد و گاهی با فعل بعدشان به عنوان فعل کمکی ترجمه می شوند. مانند: **كَانَ يَرْتَبِطُ**: ارتباط داشت / **تِلْكَ**: اسم اشاره به دور، مفرد، مذکر / **الْمُفْرَدَاتُ**: چون بعد از اسم اشاره آمده و دارای «ال» می باشد همراه با اسم اشاره به صورت صفت اشاره ترجمه می شود. **تِكَ الْمُفْرَدَاتُ**: آن واژگان امبا اگر بدون «ال» باشد به صورت ضمیر اشاره ترجمه می شود. **تِلْكَ** مفردات. آنها کلمه (واژگان) هستند / **تَرْتَبِطُ**: فعل مضارع، مفرد مؤنث غائب (لغائب)، معلوم، ثلاثی مزید بروزن **تَفْتَعِلُ** / **كَانَتْ تَرْتَبِطُ**: ارتباط می داشت که میگیم ارتباط داشت / **كَانَ** + مضارع * ماضی استمراری / **يَبْعَضُ**: جار و مجرور / **الْبِضَاعُ**: مضاف إليه / **الْبِضَاعُ** مفردش **بِضَاعَةٌ** / **دَقَّتْ** کنید **بِضَاعَةٌ** در فارسی معنی دیگری دارد یعنی توانایی، **بِضَاعَتُ** مالی: توانایی مالی / **بِ** بی **بِضَاعَتِ**: ندارد / **الَّتِي** قبلش اسم دارای «ال» آمده به صورت «که» ترجمه می شود و در اینصورت نقشش صفت می شود / **ما**: حرف نفی / **كَانَتْ**: بود / **كَانَ** + **عِنْدَ** یا **كَانَ** + **لِ** * داشت **كَانَتْ** **عِنْدَ**: داشت / **مَا كَانَتْ** **عِنْدَ**: نداشت / **الْعَرَبُ**: اسم جمع است یعنی عربها، مردم عرب / **كَالْمِسْكِ**: جار و مجرور / **الْمِسْكُ**: مُسْكٌ / **الْمِسْكُ** = **الْعِطْرُ** / **الْمِسْكُ** **عِطْرٌ** **يُتَّخَذُ** (گرفته می شود) **مِنْ** **نَوْعٍ** **مِنَ** **الْغِزْلَانِ** (آهوها) / **الْدِّيْبَاجُ**: ابریشم / **الْدِّيْبَاجُ**: معطوف نمی خوانیم

وَ اشْتَدَّ النَّقْلُ مِنَ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ بَعْدَ انْضِمَامِ إِيرَانَ إِلَى الدَّوْلَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ.

و انتقال (ترجمه) از فارسی به عربی بعد از پیوستن ایران به دولت اسلامی شدت یافت (زیاد شد)

اشْتَدَّ = **ازداد** / **اشْتَدَّ**: فعل ماضی، مفرد مذکر غائب (لغائب)، معلوم، ثلاثی مزید بر وزن **افْتَعَلَ** / **اشْتَدَّ** (اشْتَدَّ) **يَشْتَدُّ** (يَشْتَدُّ) **اشْتَدَّ** **اشْتِدَادًا** **النَّقْلُ**: فاعل / **النَّقْلُ** = **التَّرْجَمَةُ** / **مِنَ** **الْفَارِسِيَّةِ**: جار و مجرور / **إِلَى** **الْعَرَبِيَّةِ**: جار و مجرور / **بَعْدَ**: اسم و بعدش مضاف إليه / **انْضِمَامِ**: مضاف إليه / **انْضِمَامٌ** مصدر بروزن انفعال / **انْضَمَّ** (انْضَمَّ) **يَنْضَمُّ** (يَنْضَمُّ) **انْضَمَّ** **انْضِمَامًا** / **انْضِمَامٌ** = **التَّنْبِاقُ** / **إِيرَانَ**: مضاف إليه / **إِيرَانَ**: معرفه به **عَلَّمَ** / **إِلَى** **الدَّوْلَةِ**: جار و مجرور / **الدَّوْلَةُ** جمعش **الدُّوَلُ** / **الْإِسْلَامِيَّةِ**: صفت

وَ فِي الْعَصْرِ الْعَبَّاسِيِّ اِزْدَادَ نَفُوذُ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ وَ فِي عَصْرِ عِبَّاسِي نَفُوذُ زَبَانِ فَارِسِي زِيَادَتْ

فِي **العَصْرِ**: جار و مجرور / **العَبَّاسِيِّ**: صفت / **اِزْدَادَ** = **اشْتَدَّ** / **اِزْدَادَ**: فعل ماضی، مفرد مذکر غائب (سوم شخص مفرد)، معلوم، ثلاثی مزید بروزن **افْتَعَلَ** / **اِزْدَادَ** **اِزْدَادًا** / **اِزْدَادَ** در اصل **اِزْتَيْدَ** بوده که «ت تبدیل به «د» شده است / هرگاه فاء الفعل در قالب افتعال «د، ذ، ز» باشد «ت» افتعال تبدیل به «د» می شود. مانند **زُوجٌ** که در قالب افتعال میشه **اِزْتَوَّجَ** بعد میشه **اِزْدَوَّجَ** / **نَفُوذُ**: فاعل / **نَفُوذٌ** = **تَأْثِيرٌ** / **اللُّغَةِ**: مضاف إليه / **الْفَارِسِيَّةِ**: صفت

حِينَ **شَارَكَ** **الْإِيرَانِيُونَ** **فِي** **قِيَامِ** **الدَّوْلَةِ** **العَبَّاسِيَّةِ** **عَلَى** **يَدِ** **أَمْثَالِ** **أَبِي** **مُسْلِمِ** **الْخُرَّاسَانِيِّ** **وَ** **آلِ** **بَرْمَكِ**.

وقتی که ایرانیان در برپایی دولت عباسی به دست امثال ابو مسلم خراسانی و آل برمک شرکت کردند

حِينَ: اسم / **حِينَ** = **كَيْبًا** / **حِينَ** جمعش **أَحْيَانٌ** / **شَارَكَ**: فعل ماضی، مفرد مذکر غائب، معلوم، ثلاثی مزید بروزن **فَاعَلَ** / **شَارَكَ** **يُشَارِكُ** **شَارِكًا** **مُشَارَكَةً** / به حرکت «ر» در **مُشَارَكَةً** **دَقَّتْ** کنید به صورت «ر» **نَخَوَانِدُ** غلطه / **الْإِيرَانِيُونَ**: فاعل / **فِي** **قِيَامِ**: جار و مجرور / **الدَّوْلَةِ**: مضاف إليه / **العَبَّاسِيَّةِ**: صفت / **عَلَى** **يَدِ**: جار و مجرور / **أَمْثَالِ**: مضاف إليه / **أَمْثَالٌ** مفردش **مِثْلٌ** / **أَبِي**: مضاف إليه / **أَبُو**، **أَبَا**، **أَبِي**: پدر اینجا چون اسم خاص شده ترجمه نمی شود / **مُسْلِمٌ**: مضاف إليه / **أَبِي** **مُسْلِمٌ**: معرفه به **عَلَّمَ** / **الْخُرَّاسَانِيِّ**: معرفه به **ال** / **دَقَّتْ** کنید اسم های خاص اگر «ی» بگیرند معرفه به **ال** یا **نکره** می شود / **آل**: معطوف نمی خوانیم **بَرْمَكِ**: مضاف إليه / **بَرْمَكِ**: معرفه به **عَلَّمَ**

وَ كَانَ لِابْنِ الْمُقَفَّعِ دَوْرٌ عَظِيمٌ فِي هَذَا التَّأْثِيرِ وَ ابْنُ مُقَفَّعٍ نَقَشَ بَرُوكِي دَرِ اِيْنِ تَأْثِيرِ دَاشْت.

كَانَ: بود / **كَانَ** + **لِ**: داشت / **ابْنُ مُقَفَّعٍ**: معرفه به **عَلَّمَ** / **مُقَفَّعٌ**: اسم مفعول **دَوْرٌ**: نقش / **عَظِيمٌ**: صفت / **عَظِيمٌ** = **كَبِيرٌ** / **عَظِيمٌ** # **صَغِيرٌ**

فَقَدْ نَقَلَ عَدَدًا مِّنَ الْكُتُبِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ مِثْلَ كَلِيلَةِ وَدِمْنَةَ.

و تعدادی از کتاب های فارسی را به عربی منتقل کرده است (ترجمه کرده است) مانند کلیل و دمنه.

قَدْ + ماضی * ماضی نقلی / قَدْ نَقَلَ: منتقل کرده است (ترجمه کرده است) / عَدَدًا: مفعول / مِّنَ الْكُتُبِ: جار و مجرور / كُتُب جمع مکرر غیرانسان و مؤنث محسوب می شود به همین خاطر صفتش مفرد مؤنث آمده است / الْفَارِسِيَّةِ: صفت / إِلَى الْعَرَبِيَّةِ: جار و مجرور / مِثْلَ اسم و بعدش مضافٌ إِلَيْهِ / كَلِيلَةَ: مضافٌ إِلَيْهِ / كَلِيلَةَ: معرفه به عِلْم / دِمْنَةَ: معرفه به عِلْم وَ لِلْفَيْرُوزِ أَبَادِيٌّ مُعْجَمٌ مَشْهُورٌ بِاسْمِ الْقَامُوسِ يَضُمُّ مُفْرَدَاتٍ كَثِيرَةً بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

و فیروزآبادی لغت نامه مشهوری به اسم «القاموس» دارد که واژه های زیادی به زبان عربی را در بر می گیرد.

ل + نهاد جمله: دارد / الفیروزآبادی: مجرور به حرف جرّ / لِلْفَيْرُوزِ أَبَادِيٌّ: جار و مجرور خبر مقدم / الفیروزآبادی: معرفه به عِلْم / چون هر جا این اسم گفته می شد منظور مجد الدین أبو طاهر محمد بن یعقوب الفیروزآبادی (المتوفی: ۸۱۷هـ) مؤلف کتاب «القاموس» بود و برای همین «القاموس» هم معرفه به عِلْم شد چون هر جا «القاموس» گفته می شد منظور کتاب «القاموس» بود مُعْجَمٌ: مبتدای مؤخّر / مُعْجَمٌ بَرُوزُنٌ مُفْعَلٌ اسْمٌ مَفْعُولٌ / مُعْجَمٌ جَمْعُ مَعَاجِمٍ / مَشْهُورٌ: صفت / مَشْهُورٌ: بَرُوزُنٌ مَفْعُولٌ اسْمٌ مَفْعُولٌ مشهور = معروف // بِاسْمِ: جار و مجرور / الْقَامُوسِ: مضافٌ إِلَيْهِ / الْقَامُوسِ: معرفه به عِلْم / يَضُمُّ صفت دوم برای مُعْجَمٌ است چون اسم نکره را توضیح می دهد قبلش حرف ربط «که» می آید / يَضُمُّ: فعل مضارع، مفرد مذکر غائب معلوم، ثلاثی مجرد / ضَمَّ يَضُمُّ ضَمًّا (أَضَمُّ) ضَمًّا / ضَمَّ = اِخْتَوَى / مُفْرَدَاتٍ: مفعول / مُفْرَدَاتٍ: اسم مفعول / كَثِيرَةً: صفت / بِاللُّغَةِ: جار و مجرور / الْعَرَبِيَّةِ: صفت وَ قَدْ يَبَيِّنُ عُلَمَاءُ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَ الْفَارِسِيَّةِ أبعادَ هَذَا التَّأثيرِ فِي دِرَاسَاتِهِمْ

و دانشمندان زبان عربی و فارسی جنبه های این تأثیر را در پژوهش هایشان آشکار کرده اند.

يَبَيِّنُ = أَظْهَرَ / قَدْ + ماضی * ماضی نقلی / قَدْ يَبَيِّنُ: آشکار کرده است چون فاعلش جمع است جمع ترجمه شده / دَقَّتْ كُنَيْدٌ يَبَيِّنُ: آشکار کرد اما تَبَيَّنَ: آشکار شد / عُلَمَاءُ: فاعل / عُلَمَاءُ مَفْرَدٌ عَلِيمٌ وَعَالِمٌ / اللُّغَةُ: مضافٌ إِلَيْهِ / الْعَرَبِيَّةِ: صفت / الْفَارِسِيَّةِ: معطوف نمی خوانیم / أبعادَ: مفعول / أبعاد مَفْرَدٌ بُعْدٌ / هذا: مضافٌ إِلَيْهِ / التَّأثيرِ: چون «ال» دارد با هذا ترجمه می شود «این تأثیر» و نقشش را نمی خوانیم / دِرَاسَاتٍ: مجرور به حرف جرّ / دِرَاسَاتٍ مَفْرَدٌ: دِرَاسَةٌ / هِمٌّ: مضافٌ إِلَيْهِ / ضَمِيرٌ «ه، ها، هُما، هُمْ، هُنَّ» اگر قبلشان کسره باشد به صورت کسره نوشته و خوانده می شوند.

فَقَدْ أَلَّفَ الدُّكْتُورُ التُّونِجِيُّ كِتَابًا يَضُمُّ الْكَلِمَاتِ الْفَارِسِيَّةِ الْمُعْرَبَةَ سَمَاءُ «مُعْجَمَ الْمُعْرَبَاتِ الْفَارِسِيَّةِ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ».

و دکتر آلتونجی کتابی را تألیف کرد (کرده است). که کلمه های فارسی عربی شده را در بر می گرفت و آن را «معجم عربی شده های فارسی در زبان عربی» نامید.

قَدْ + ماضی * ماضی نقلی / قَدْ أَلَّفَ: تألیف کرده است، نگاشته است / دَقَّتْ كُنَيْدٌ معنی دیگر آلف: به هم پیوست، همدل کرد / گاهی ماضی نقلی را می توانیم با توجه به سیاق جمله ماضی ساده ترجمه کنیم و برعکس ماضی ساده را نقلی / الدُّكْتُورُ: فاعل آلتونجی: معرفه به عِلْم / التُّونِجِيُّ یا آلتونجی در اصل آلتونجی است. آلتون به ترکی استانبولی یعنی طلا، آلتونجی یعنی زرگر / کتاباً: مفعول / يَضُمُّ: صفت جمله / يَضُمُّ چون بعد از اسم نکره کتاباً آمده و درباره آن توضیح می دهد و فعل جمله اول هم ماضی نقلی است به صورت ماضی استمراری ترجمه می شود. يَضُمُّ: در بر می گرفت / ماضی + اسم نکره + مضارع * ماضی استمراری الْكَلِمَاتِ: مفعول / الْفَارِسِيَّةِ: صفت / الْمُعْرَبَةَ: صفت، چون موصوفش الْكَلِمَاتِ جمع غیرانسان است صفتش مفرد مؤنث آمده است الْمُعْرَبَةَ: بَرُوزُنٌ مُفْعَلَةٌ اسْمٌ مَفْعُولٌ / سَمَى: جمله و صفتیه برای کتاباً چون صفت دوم برای کتاباً است می توان بین دوتا صفت حرف «و» آورد. مانند كَانَ ذُو الْقَرَيْنَيْنِ حَاكِمًا عَادِلًا مُوَحِّدًا. ذُو الْقَرَيْنَيْنِ حَاكِمِيٌّ عَادِلٌ وَ يَكْتَابِرُ اسْتِ بُوْدُ / سَمَى: فعل ماضی و اسم نکره کتاباً را

توضیح می دهد و فعل جمله اول هم ماضی است به صورت ماضی ساده ترجمه شده است/ ماضی + اسم نکره + ماضی * ماضی ساده
یا ماضی بعید / سَمَى اگر به ضمیرهای «ه، ها، هُما، هُم، هُنَّ و..» متصل شود به صورت «سَمَا» نوشته می شود/ هُ : مفعول /
مُعْجَم: بروزن مَفْعَل اسم مفعول، لغت نامه، فرهنگ لغت / الْمُعْرَبَات: مضافٌ إليه / الْمُعْرَبَات: اسم مفعول مفردش الْمُعْرَبُ /
في اللّغة: جارٌ ومجرور / العرَبِيَّة: صفت

أَمَّا الْكَلِمَاتُ الْفَارِسِيَّةُ الَّتِي دَخَلَتْ اللَّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ فَقَدْ تَغَيَّرَتْ أَصْوَاتُهَا وَأَوْزَانُهَا

اما کلمه های فارسی ای که وارد زبان عربی شده اند صداها و وزنهایشان دگرگون شده اند. (تغییر کرده اند)

أما: حرف / الْكَلِمَاتُ: مبتدا مفردش الْكَلِمَةُ / الْفَارِسِيَّة: صفت / الَّتِي: بعد از اسم دارای «ال» آمده «که» ترجمه می شود و نقشش
صفت است / دَخَلَتْ: فعل ماضی، مفرد مذکر غائب (سوم شخص مفرد)، معلوم، ثلاثی مجرد / / دَخَلَ # خَرَجَ / / اللَّغَةُ: مفعول /
الْعَرَبِيَّة: صفت / تَغَيَّرَ = تَحَوَّلَ، تَبَدَّلَ / دَقَّتْ کنید تَغَيَّرَ: تغییر کرد، دگرگون شد اما غَيَّرَ: تغییر داد، دگرگون کرد / قَدْ تَغَيَّرَتْ: خبر
(برای الْكَلِمَاتُ) / قَدْ + ماضی * ماضی نقلی / قَدْ تَغَيَّرَتْ: تغییر کرده است، دگرگون شده است / أَصْوَاتُ: فاعل / أَصْوَاتُ مفردش
صَوْتُ: مذکر / دَقَّتْ کنید برای تشخیص مذکر و مؤنث در جمع های مکسر باید به مفردشان نگاه کنید، کلمه هایی مانند أَصْوَاتُ،
أَيَّاتُ، أَوْقَاتُ، أَمْوَاتُ جمع مکسرند نه جمع مؤنث سالم چون مفردشان: صَوْتُ، بَيْتُ، وَقْتُ، مَيْتُ مذکرند و نشانه مؤنث هم «ة» تاء
گرد است نه «ت» تاء کشیده / أَوْزَانُ مفردش وَزْنُ و نقشش معطوف است نمی خوانیم

و نَطَقَهَا الْعَرَبُ وَفَقَّا لِأَلْسِنَتِهِمْ، وعربها آن را براساس زبان خودشان تلفظ کردند

نَطَقَ: فعل ماضی، مفرد مذکر غائب، معلوم، ثلاثی مجرد / نَطَقَ يَنْطِقُ انْطِقُ نُطْقًا / نَطَقَ = تَلَفَّظَ، تَحَدَّثَ / ها: مفعول / الْعَرَبُ: فاعل
الْعَرَبُ: اسم جمع، عربها، مردم عرب / وَفَقَّا = طَبَقَالِ، حَسَبَ / لِأَلْسِنَتِهِمْ: جارٌ ومجرور / أَلْسِنَتِهِمْ: مفردش لِسَانُ / هُمْ: مضافٌ إليه
فَقَدْ بَدَّلُوا الْحُرُوفَ الْفَارِسِيَّةَ «گ، چ، پ» الَّتِي لَا تَوْجَدُ فِي لُغَتِهِمْ إِلَى حُرُوفٍ قَرِيبَةٍ مِنْ مَخَارِجِهَا؛

و حرف های فارسی «گ، چ، پ» را که در زبانشان وجود نداشت به حرفهایی نزدیک به مخرج هایشان تبدیل کرده اند؛

بَدَّلَ = غَيَّرَ، حَوَّلَ / قَدْ + ماضی * ماضی نقلی / قَدْ بَدَّلُوا: تبدیل کرده اند، تغییر داده اند / بَدَّلُوا: فعل ماضی، جمع مذکر غائب،
معلوم، ثلاثی مزید بروزن فَعَّلُوا / بَدَّلَ يَبْدُلُ بَدَلًا تَبْدِيلًا / الحُرُوفُ: مفعول / حرف جمعش حُرُوفٌ و أَحْرُفٌ / الْفَارِسِيَّة: صفت /
الَّتِي: بعد از اسم دارای «ال» آمده «که» ترجمه می شود/ لَا تَوْجَدُ: مضارع منفی مجهول، مفرد مؤنث غائب، ثلاثی مجرد /
يُوجَدُ ماضی مجهولش وُجِدَ: وجود داشت / لا النافية: چون آخر فعل مضارع را تغییر نداده است / فِي لُغَةٍ: جارٌ ومجرور / هُمْ:
مضافٌ إليه / إِلَى حُرُوفٍ: جارٌ ومجرور / قَرِيبَةٍ: صفت / چون حُرُوفُ جمع مکسر غیرانسان است مفرد مؤنث آمده است /
قَرِيبَةٍ # بَعِيدَةٍ / مِنْ مَخَارِجٍ: جارٌ ومجرور / ها: مضافٌ إليه / مَخَارِجُ بروزن مَفَاعِلُ و مُفْرَدُش مَخْرَجٌ بروزن مَفْعَلِ اسم مکان /
مَخْرَجٌ # مَدْخَلٌ

چادُرشَب ← شَرَشَف

مِهْرگان ← مِهْرَجَان

مِثْلُ: پردیس ← فِرْدَوْس

چادُرشَب ← شَرَشَف

مِهْرگان ← مِهْرَجَان

مثل: پردیس ← فِرْدَوْس

وَ اشْتَقُّوا مِنْهَا كَلِمَاتٍ أُخْرَى مِثْلَ «يَكْنِزُونَ» فِي آيَةِ ﴿يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ ...﴾ مِنْ كَلِمَةِ «گنج» الْفَارِسِيَّةِ.

و کلمه های دیگری را از آنها برگرفتند، مانند «يَكْنِزُونَ» در آیه ﴿يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ...﴾ از کلمه فارسی «گنج».

اِشْتَقُّوا: فعل ماضی، جمع مذکر غائب (سوم شخص جمع)، معلوم، ثلاثی مزید بوزن اِفْتَعَلُوا / اِشْتَقَّ (اِشْتَقَّقَ) يَشْتَقُّ (يَشْتَقِّقُ) اِشْتَقَّقَ اِشْتَقَّقَا / مِنْهَا: جارّ و مجرور / كَلِمَاتٍ: مفعول مفردش كَلِمَةٌ / أُخْرَى: صفت / أُخْرَى بوزن فُعَلَى اسم تفضیل مؤنث و مذکرش آخَر دَقَّتْ کنید آخِر: اسم فاعل و مؤنثش آخِرَة اَمَّا آخَر: اسم تفضیل و مؤنثش أُخْرَى است / يَكْنِزُونَ: فعل مضارع، جمع مذکر غائب، معلوم، ثلاثی مجرد / كَنْزٌ يَكْنِزُ اِكْنِزُ كَنْزًا / الذَّهَبُ: مفعول / الذَّهَبُ: عُنْصُرٌ فَلِزِي اَصْفَرُ اللُّونِ، ثَمِينٌ جَدًّا / الْفِضَّةُ: معطوف نمی خوانیم / الْفِضَّةُ: فَلِزٌ اَبْيَضٌ يُسْتَعْمَلُ فِي صُنْعِ النُّقُودِ وَ اَدْوَاتِ الزَّيْنَةِ. مِنْ كَلِمَةِ: جار و مجرور / كَلِمَةِ: مجرور به حرف جرّ / گنج: مضافّ إليه / الْفَارِسِيَّةِ: صفت برای کلمه

عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ أَنَّ تَبَادُلَ الْمُفْرَدَاتِ بَيْنَ اللُّغَاتِ فِي الْعَالَمِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً فِي الْأُسْلُوبِ وَ الْبَيَانِ،

باید بدانیم که تبادل واژگان بین زبانها در جهان امری طبیعی است که آنها را در روش و گفتار غنی می سازد (توانا می گرداند)

عَلَيْنَا: جارّ و مجرور / «عَلَيْنَا» معنی فعلی دارد به معنی «باید» بر «ما لازم است» / أَنْ نَعْلَمَ: که بدانیم / أَنْ + مضارع * که + مضارع التزامی، گاهی «که» ترجمه نمی شود / عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ أَنْ: باید بدانیم که / أَنْ: حرف ربط به معنی «که، اینکه» / تَبَادُلُ مصدر بر وزن تفاعل / دَقَّتْ کنید کلمه تَبَادُلُ اسم است نه فعل / تَبَادُلٌ يَتَبَادَلُ تَبَادُلًا / الْمُفْرَدَاتِ: مضافّ إليه / الْمُفْرَدَاتِ: اسم مفعول / بَيْنَ: اسم است بعدش مضافّ إليه / اللُّغَاتِ: مضافّ إليه / فِي الْعَالَمِ: جار و مجرور / الْعَالَمِ جمع مَكْسَرُش الْعَوَالِمُ / أَمْرٌ به معنی کار جمعش أُمُور اَمَّا أَمْرٌ به معنی دستور جمعش أُمُور / طَبِيعِيٌّ: صفت / يَجْعَلُ: فعل مضارع، مفرد مذکر غائب (للغائب)، معلوم، ثلاثی مجرد / جَعَلَ «دو مفعولی» به معنی «گردانید» / ها: مفعول اوّل / غَنِيَّةٌ: مفعول دوم / فِي الْأُسْلُوبِ: جارّ و مجرور / غَنِيٌّ = قَادِرٌ، مُرَقَّهٌ / غَنِيٌّ # مُحْتَاجٌ، فَقِيرٌ / أُسْلُوبٌ = طَرِيقَةٌ / أُسْلُوبٌ جمعش أُسَالِيبٌ مانند أُسْبُوعٌ ← أُسَابِيعٌ / الْبَيَانِ: معطوف وَ لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَجِدَ لُغَةً بِدُونِ كَلِمَاتٍ دَخِيلَةٍ؛

و نمی توانیم که زبانی را بدون کلمه های دخیل (وارد شده) پیدا کنیم؛

لَا نَسْتَطِيعُ: مضارع منفی، متکلم مع الغير (اوّل شخص جمع)، معلوم، ثلاثی مزید بر وزن نَسْتَفْعَلُ / اِسْتِطَاعَ يَسْتَطِيعُ اِسْتِطَاعَةً أَنْ نَجِدَ: که پیدا کنیم / أَنْ + مضارع * که + مضارع التزامی / وَجَدَ يَجِدُ جِدًّا وَجُودًا / لُغَةٌ: مفعول / بِدُونِ: جارّ و مجرور / كَلِمَاتٍ: مضافّ إليه / دَخِيلَةٍ: صفت / دَخِيلٌ = أَجْنَبِيٌّ، خَارِجِيٌّ / دَخِيلٌ # دَاخِلِيٌّ، وَطَنِيٌّ /

كَانَ تَأْثِيرُ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ قَبْلَ الْإِسْلَامِ أَكْثَرَ مِنْ تَأْثِيرِهَا بَعْدَ الْإِسْلَامِ،

تأثیر زبان فارسی بر زبان عربی قبل از اسلام بیشتر از تأثیر آن بعد از اسلام بود،

كَانَ: بود، فعل ناقصه / كَانَ: بود يَكُونُ: می باشد كُنْ: باش كُونًا: بودن / تَأْثِيرٌ مصدر بر وزن تَفْعِيلٌ، اسم كان نقشش را نمی خوانیم / اللُّغَةُ: مضافّ إليه / الْفَارِسِيَّةِ: مضافّ إليه / عَلَى اللُّغَةِ: جار و مجرور / الْعَرَبِيَّةِ: صفت / قَبْلَ: اسم، بعدش مضافّ إليه / الْإِسْلَامِ: مضافّ إليه / أَكْثَرَ: اسم تفضیل، نقشش را نمی خوانیم (خبركان) چون كان فعل ناقصه است یعنی فاعل و مفعول نمی گیرد می گوئیم اسم كان و خبركان / أَكْثَرَ # أَقَلُّ / مِنْ تَأْثِيرِ: جار و مجرور / ها: مضافّ إليه / بَعْدَ: اسم بعدش مضافّ إليه / الْإِسْلَامِ: مضافّ إليه

وَ أَمَا بَعْدَ ظُهُورِ الْإِسْلَامِ فَقَدْ أَزْدَدَتِ الْمُفْرَدَاتُ الْعَرَبِيَّةُ فِي اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بِسَبَبِ الْعَامِلِ الدِّينِيِّ.

و اما بعد از ظهور (پیدایش) اسلام واژه های عربی در زبان فارسی به دلیل عامل دینی زیاد شده است.

أما: حرف / بَعْدَ: اسم، بعدش مضافٌ إليه / ظُهُورٌ = بُرُوزٌ / مضافٌ إليه / الإسلام: مضافٌ إليه / قَدْ أَزْدَدَتْ: زیاد شده است / قَدْ + ماضی * ماضی نقلی / أَزْدَادٌ يَزْدَادُ إِزْدَادًا / إِزْدَادٌ = زَادَ، كَثُرَ / الْمُفْرَدَاتُ: فاعل / الْمُفْرَدَاتُ: اسم مفعول، جمع مؤنث سالم مفردش الْمُفْرَدُ / الْعَرَبِيَّةُ: صفت / فِي اللُّغَةِ: جارٌّ ومجرور / اللُّغَةُ: مجرور به حرف جرّ / الْفَارِسِيَّةُ: صفت / بِسَبَبِ: جارٌّ و مجرور / سَبَبٌ: مجرور به حرف جرّ / الْعَامِلُ: مضافٌ إليه / الْعَامِلُ: بروزن فاعل اسم فاعل / الْعَامِلُ جمعش عَوَامِلُ / عَامِلٌ = مُسَبَّبٌ، باعِثٌ / دَقَّتْ كَنِيْدَ عَامِلٍ به معنی کارگر جمع مکسرش عَمَالٌ اما عامل به معنی اثرگذار جمع مکسرش عَوَامِلُ است / الدِّينِيُّ: صفت

أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ مُسْتَعِينًا بِالنِّصِّ. ص ۸۲

۱- لِمَاذَا أَزْدَدَتْ الْمُفْرَدَاتُ الْعَرَبِيَّةُ فِي اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بَعْدَ ظُهُورِ الْإِسْلَامِ؟

چرا واژه های عربی بعد از ظهور اسلام در زبان فارسی زیاد شده است؟ لَأَنَّ الْعَامِلَ الدِّينِيَّ

أَزْدَدَتْ الْمُفْرَدَاتُ الْعَرَبِيَّةُ فِي اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بِسَبَبِ الْعَامِلِ الدِّينِيِّ

۲- مَنْ هُوَ مُؤَلَّفٌ «مُعْجَمِ الْمُعْرَبَاتِ الْفَارِسِيَّةِ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ»؟

مُؤَلَّفٌ «لِغَتِ نَامَةِ عَرَبِيٍّ شَدَّهَ هَايَ فَارِسِيٍّ فِي زَبَانِ عَرَبِيٍّ» چَه كَسِي اسْت؟

الدكتور ألتونجي هو مؤلف «مُعْجَمِ الْمُعْرَبَاتِ الْفَارِسِيَّةِ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ»

۳- مَتَى دَخَلَتْ الْمُفْرَدَاتُ الْفَارِسِيَّةُ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ؟

كِي وَاژَه هَاي فَارِسِيٍّ وَاوَرَدَ زَبَانِ عَرَبِيٍّ شَدَّهَ اسْت؟

أَلْمُفْرَدَاتُ الْفَارِسِيَّةُ دَخَلَتْ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ مِنْذُ الْعَصْرِ الْجَاهِلِيِّ

۴- أَيُّ شَيْءٍ يَجْعَلُ اللُّغَةَ غَنِيَّةً فِي الْأَسْلُوبِ وَ الْبَيَانِ؟

چَه چِيزِي زَبَانِ رَا دَر شِيوَه وَ كَفْتَارِ غَنِيٍّ مِي سَاوَد؟

إِنَّ تَبَادُلَ الْمُفْرَدَاتِ بَيْنَ اللُّغَاتِ يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً فِي الْأَسْلُوبِ وَ الْبَيَانِ.

۵- مَتَى أَزْدَادَ نَفُوذُ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ؟

كِي نَفُوذُ زَبَانِ فَارِسِيٍّ دَر زَبَانِ عَرَبِيٍّ زِيَادَ شَدَّهَ اسْت؟

فِي الْعَصْرِ الْعَبَّاسِيِّ أَزْدَادَ نَفُوذُ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ .

۶- مَا هُوَ الْأَصْلُ الْفَارِسِيُّ لِكَلِمَةِ «كَنْزٌ»؟

أَصْلُ فَارِسِيٍّ كَلِمَةُ «كَنْزٌ» چِيسْت؟

أَلْأَصْلُ الْفَارِسِيُّ لِكَلِمَةِ «كَنْزٌ» هُوَ كَلِمَةُ «كَنْجٌ» الْفَارِسِيَّةِ.